

gjort. Man har jo ikke taget fat i forhold til de oplysninger, som såvel sundhedsministeren som fru Birthe Skaarup har haft om, at der ikke skete en behandling. Det er det, man ikke har forholdt sig til. Man har ladet det sejle i 5 år, og mennesker er ikke blevet behandlet, og det synes jeg man skulle påtage sig et ansvar for og så sige: Hvad gør vi i forhold til det ansvar? Man kan jo ikke afsætte en sundhedsordfører, men ansvaret! De har jo siddet og talt om de der ting. Jeg ved fra vores regerings tid, at ordførere jo talte med ministrene, og derfor er der ingen tvivl om, at der er et lige så stort ansvar at placere hos Dansk Folkeparti som hos ministeren. Det er jo de to grupper, der i fællesskab ikke har løst den her opgave. Det er jo virkeligheden.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen altså, det næste bliver vel, at hr. Verner sen mener, at der skal rejses en rigsretssag mod fru Birthe Skaarup. Det er jo helt, helt ude af proportioner. Det er altså usagligt, at man som folketingsmedlem kan sige, at vi har ladet det sejle i 5 år.

Når jeg har stået her i snart en time, halvanden, eller hvor meget det er, og konkret kunnet påvise, hvordan vi gang på gang har taget initiativer for at få løftet kræftbehandlingen i det her land, fordi den netop ikke har været god nok, er det jo helt fantastisk at få at vide, at det har været fuldstændig ligeegyldigt. Det har været fuldstændig ligeegyldigt at lave en kræfthandlingsplan II, som Kræftens Bekæmpelse ellers var ude at rose, da vi havde lavet den, at man løfter med 1,1 mia. kr., at vi sætter yderligere midler af til næste år for at få øget kapaciteten; det er fuldstændig ligeegyldigt – det hele har sejlet i 5 år.

Det er noget rent vrøvl, og det har jo intet at gøre med, om det så er godt nok. Det er jo en helt anden diskussion. For grunden til, at vi har taget alle de her initiativer, er jo, at vi ikke har syntes, at det har været godt nok.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der kan nås endnu en, og det bliver så den sidste korte bemærkning – ikke i dag, men til ordføreren fra Dansk Folkeparti. Det er fra fru Karen Klint, værsgo.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det bliver så også et spørgsmål omkring kræftplanen, men ikke om behandlingsgaranti, så

ordføreren kan være ganske rolig; jeg ved nemlig ikke, hvor mange flere varianter der kan spindes over de svar.

Derimod vil jeg spørge ind til, om ikke det er korrekt, at en del af midlerne – de mange millioner, godt en milliard, der er i Kræftplan II – faktisk er på låneramme. Det er penge, man skal låne. Og så vil jeg spørge: Hvordan skal regionerne tilbagebetale lån efter nytår, når de ikke har en selvstændig økonomi?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er fuldstændig rigtigt, at det er delt op. Der ligger dels et løft på driften, altså de løbende udgifter, man kan have, dels ligger der nogle lånepuljer, der bl.a. jo relaterer sig til scanningsudstyr. Hvis man skal ud og købe meget dyre strålekanoner, ved vi jo godt, at det kan være svært for et amt i den nuværende struktur at løfte den opgave, og så siger vi, at staten stiller nogle midler til rådighed, så man kan komme i gang med den ekstra behandling.

Det er jo baseret på, at når man øger behandlingsskapaciteten, altså antallet af behandlinger, man kan udføre, får man jo også i de løbende aftaler, der laves år for år, penge til det løft, det ekstra antal behandlinger, man udfører. Derfor er der en sammenhæng i tingene, og det er jo også det, der giver økonomien til, at man kan betale de penge tilbage igen.

Men udgangspunktet har jo hele tiden været, at det handler om at få flere mennesker behandlet og få dem behandlet hurtigere, og det har de her midler jo selvfølgelig været med til at muliggøre.

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jamen når nu pengene først kan omsættes, efter at vi har fået en strukturforandring, havde det så ikke været meget lettere at sige, at det var staten, der betalte for stråleudstyret, i stedet for at man skal frem og tilbage med nogle penge? For amterne har jo ikke turdet investere i noget, når de ikke har en selvstændig økonomi længere end her til nytår, for hvordan skulle de tilbagebetale?

Jeg er nemlig bange for, at vi ikke får flere strålekanoner, hvis det stadig væk skal være på lånerammen, for hvis man i første omgang skal hente pengene ved at spare på andet inden for sundhedsområdet, bliver det ret begrænset.